

INTENCJE MSZALNE

13.VI Poniedziałek	18 ⁰⁰	Dziękczynna w 7 rocz. ślubu Macieja i Agaty
Wtorek 14.VI	18 ⁰⁰	1/ W int. Ś.P. Adama i Jadwigi MATULKÓW 2/ W int. Ś.P. Zofii MATULKI
15.VI Środa	18 ⁰⁰	ZBIOROWA, W int. Ś.P. + Krystyny CHMIELEWSKIEJ, W int. Ś.P. + Tadeusza NOWAKOWSKIEGO w 1 rocz. śm.
16.VI Czwartek BOŻE CIAŁO	8 ⁰⁰	W int. Ś.P. + Heleny, Feliksa, Jana, Michała i Marcjanny SOBOLEWSKICH, Andrzeja i Marianny CIĘŻKOWSKICH, c.r. CIĘŻKOWSKICH i SOBOLOWESKICH;
	9 ³⁰	W int. Ś.P. + Jana i Władysławy TOKAJÓW
	11 ³⁰	ZA PARAFIAN (PROCESJA DO CZTERECH OŁTARZY)
	18 ⁰⁰	W int. Ś.P. + Janiny, Stefana, Zygmunta ZAJĄCÓW, Antoniny i Antoniego TOKAJÓW
17.VI Piątek	15 ⁰⁰	ZBIOROWA
	18 ⁰⁰	W int. Ś.P. Heleny, Józefa, Zbigniewa, Czesława TOKAJÓW, Zenona KOŁACIŃSKIEGO, Katarzyna i Pawła CZACHOWSKICH
18.VI Sobota	15 ⁰⁰	MSZA ŚLUBNA w int. Anny i Michała
	17 ⁰⁰	Z podziękowaniem za życie i z prośbą o szczęście wieczne w Domu Ojca dla Ireny Paprzyckiej
	18 ⁰⁰	W int. Ś.P. + Janiny i Józefa PAKUŁÓW

11 NIEDZIELA ZWYKŁA - 19 CZERWCA 2022

8 ⁰⁰	W int. Ś.P. + Janiny w 24 rocz. śm., Edmunda GÓRNIAKÓW, Kazimierza KAROLEWSKIEGO, Tadeusza i Wiesławy SZCZEPANIAKÓW
9 ³⁰	W int. Ś.P. + Jana i Janiny OZIEMSKICH
11 ³⁰	W int. Ś.P. Andrzeja, Władysławy, Tadeusza i Aleksandry KORLAKÓW, (Chrzest: LEO)
16 ⁰⁰	ZA PARAFIAN; Ś.P. + Krystyny JABŁOŃSKIEJ w 1 rocz. śm.
18 ⁰⁰	W int. Ś.P. + Tadeusza, Józefy, Jana, Henryka CZASAKÓW

BOŻE CIAŁO

**CZWARTEK – 16 CZERWCA – GODZ. 11.30
MSZA ŚW. I PROCESJA DO CZTERECH OŁTARZY**

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazeta parafialna

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel. 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

NIEDZIELA TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ 12 czerwca 475'22

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Prz 8,22-31 * Ps 8 * Czytanie II: Rz 5, 1-5

Ewangelia: J 16, 12-15

Jezus powiedział swoim uczniom: „Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi”. *Oto słowo Pańskie*

JEDEN BÓG W TRZECH OSOBACH

Tajemnica Trójcy Przenajświętszej została przekazana przez Jezusa ale dopiero w mocy Ducha Świętego stała się depozytem wiary pielgrzymującego Kościoła. Gdy dzień przed męką w wieczniku Pan Jezus powiedział do swych uczniów: „Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie”, to z pewnością mówił szczególnie o nauce dotyczącej Trójcy. Apostołowie wychowani w religii monoteistycznej wiedzieli, że istotą pogaństwa jest wielobóstwo. Powtarzali każdego dnia swoje Credo Narodu Wybranego: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem - Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił”. (Pwt 6,4) Kochali Jedyne Boga, który jest Jeden w przeciwieństwie do tych, których było mnóstwo ale nie istnieli: „Ich bożki to srebro i złoto, robota rąk ludzkich. Mają usta, ale nie mówią; oczy mają, ale nie widzą. Mają uszy, ale nie słyszą; nozdrza mają, ale nie czują zapachu. Mają ręce, lecz nie dotykają; nogi mają, ale nie chodzą; gardłem swoim nie wydają głosu. Do nich są podobni ci, którzy je robią i każdy, który im ufa”. (Ps 115, 4-8)

Apostołowie nie mogli jeszcze znieść nauki o Trójcy, gdyż zbyt mocno tkwili w Starym Testamencie. Dopiero Duch Święty doprowadzi ich do całej prawdy. Warto przypomnieć, że już pierwsze wersety Księgi Rodzaju nawiązują do Trójcy Przenajświętszej. „Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiaru wód, a Duch Boży unosił się nad wodami” (Rdz 1,1-2). Mamy Boga Ojca – Stworzyciela nieba i ziemi. Widzimy Ducha Świętego Stworzyciela, który z pierwotnego chaosu wydobywa harmonię wszechświata. I słyszymy Słowo wypowiedziane przez Ojca przy każdym akcie stwórczym – Słowo, które „było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało” (J 1,2-3). To dzieło Trójcy Świętej zapoczątkowane u zarania dziejów osiąga punkt kulminacyjny w stworzeniu człowieka na obraz i podobieństwo Trójjedynego Boga. To podobieństwo do Boga przejawia się w tym, że Bóg, który jest wspólnotą Osób, powołał do istnienia człowieka, stwarzając go do życia we wspólnocie: „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę”. (Rdz 1,27)

Dzieło zbawienia jest nowym stworzeniem, by człowieka podnieść z upadku grzechu pierwotnego. Widzimy wielką pracę i zaangażowanie Trójcy Świętej, by człowieka wyzwolić i uświęcić. Bardzo pięknie o tej logice Bożego działania mówi św. Jan Paweł II w encyklice o Duchu Świętym: „Oto odsłania się w zapisie *Janowej Ewangelii* jakby najgłębsza „logika” zbawczych tajemnic odwiecznych zamierzeń Boga, który jest niewysłowioną Jednością komunii Ojca, Syna i Ducha Świętego. Jest to „logika” Boża, która od tajemnicy Trójcy Świętej

prowadzi do tajemnicy Odkupienia świata w Jezusie Chrystusie. *Odkupienie spełnione przez Syna* w wymiarach ziemskiej historii człowieka - spełnione w Jego „odejściu” *przez Krzyż i Zmartwychwstanie* - zostaje równocześnie w całej swojej zbawczej mocy *przekazane Duchowi Świętemu*: „z mojego weźmie” (J 16, 14). Słowa, które wedle Janowego zapisu wskazują, że zgodnie z zamysłem Bożym „odejście” Chrystusa jest nieodzownym warunkiem „posłania” i przyjścia Ducha Świętego, wskazują zarazem na *nowy początek zbawczego udzielania się Boga w Duchu Świętym*”. (*Deus et vivificantem 11*) Ten nowy początek, o którym mówi święty papież, trwa w Kościele nieustannie. Oto gromadzimy się pierwszego dnia tygodnia, tydzień po Zesłaniu Ducha Świętego, by wyznać wiarę w Trójcę Przenajświętszą, która jest niewyczerpalnym źródłem życia. Wszystko w nas się zaczęło, gdy nad wodą chrzcielną unosił się Duch Święty i gdy kapłan polewając nią naszą głowę wypowiedział nasze imię w połączeniu z formułą trynitarną: „Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”.

Od tej chwili możemy odnieść do siebie słowa św. Pawła: „A więc nie jesteście już obcymi i przyrodnymi, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga - zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha”. (Ef 2,19-22).

Patron naszej parafii św. Franciszek nie był hierarchą, nie był nawet kapłanem a dokonał wielkiej reformy Kościoła, bo przypomniał Europie i światu, że Bóg jest miłością i od chwili chrztu wszyscy jesteśmy dziećmi

miłości odpowiedzialni za Kościół. Gdy czynimy znak krzyża na naszym ciele wyznajemy wiarę w Trójcę Przenajświętszą i w tym prostym geście odnawiamy przymierze chrzcielne, gdy kapłan wypowiedział nasze imię i rzekł: „Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”. Liturgia w tym miejscu nie przewiduje słowa „Amen” (niech tak się stanie, niech tak będzie), bo każdy z nas swym życiem ma powiedzieć „Amen” - potwierdzić myślą, słowem i czynem, że jesteśmy świątynią Trójjedynego Boga.

Ks. Proboszcz

ŚWIATŁOŚĆ, CHWAŁA I ŁASKA W TRÓJCY I OD TRÓJCY

Pożyteczne jest poznawanie starożytnej tradycji, nauki i wiary Kościoła, którą Pan przekazał, Apostołowie głosili, Ojcowie zachowali. Na niej zbudowany jest Kościół, a jeśli ktoś oddala się od Kościoła, nie jest już ani też nie może nazywać się chrześcijaninem.

Otóż wierzymy, iż wyznawana w Ojcu, Synu i Duchu Świętym Trójca jest święta i doskonała. Nie ma w Niej nic obcego ani też pochodzącego z zewnątrz. Nie składa się ze Stwórcy i stworzenia, ale cała jest stwarzającą i podtrzymującą mocą. W swojej naturze tożsama i niepodzielna, jedna w mocy i jedna w działaniu. Ojciec bowiem dokonuje wszystkiego przez Słowo w Duchu Świętym, i w ten sposób zostaje zachowana jedność Trójcy. Toteż w Kościele głosi się jednego Boga, który jest "ponad wszystkim, przez wszystko i we wszystkim". Jest "ponad wszystkim" jako Ojciec, jako początek i źródło; "przez wszystko", to jest przez Słowo, i "we wszystkim", w Duchu Świętym.

Kiedy święty Paweł pisze do Koryntian o darach duchowych, wszystkie odnosi do Boga Ojca jako do źródła: "Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne są posługiwania, lecz ten sam Pan; różne są działania, lecz jeden Bóg, który dokonuje wszystkiego we wszystkich".

To bowiem, co każdemu przydziela Duch Święty, przychodzi od Ojca przez Syna. Wszystko bowiem, co należy do Ojca, należy też do Syna. Dlatego też dary udzielone przez Syna w Duchu Świętym są rzeczywiście darami Ojca. Gdy bowiem Duch Święty jest w nas, podobnie też jest również Ojciec. Tak spełnia się powiedzenie: "Ja i Ojciec przyjdziemy do niego i mieszkanie u niego uczynimy". Tam, gdzie jest światło, tam i jasność, gdzie zaś jasność, tam jej skuteczność i niezrównana łaska. Poucza o tym święty Paweł w Drugim Liście do Koryntian następującymi słowami: "Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkim". Łaskę bowiem i dar dany w Trójcy otrzymujemy od Ojca przez Syna w Duchu Świętym. Podobnie więc jak łaskę daje nam Ojciec przez Syna, tak też nie możemy mieć udziału w darze, jak tylko w Duchu Świętym. Mając zaś w Nim udział, mamy miłość Ojca, łaskę Syna i jedność w Duchu Świętym.

(św. Atanazy, Godz. Czyt. Niedz. Trójcy)